

θάραν ἢ μελαγχολῶντι ξίφος ὀξύ, οὗτοι οὐ λέγονται ἔχειν δύναμιν, ἀλλὰ ἀδυναμίαν, ἐπειδὴ οὐδὲν χρηστὸν ποιούσιν· οὕτως καὶ οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ κακῶ τῇ δυνάμει κεχρημένοι οὐ
 4 λέγονται δύνασθαι ἀλλὰ μᾶλλον ἀδυναμίαν ἀσκοῦσιν. πῶς τοίνυν πάλιν, ἃ δοκοῦσιν, οὐ βούλονται· δεῖ εἰδέναί, ὅτι πάντες αὐτοφυῶς τοῦ ἀγαθοῦ ἐφίενται· ἀμέλει καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα· οὕτω γ' οὖν καὶ ἡ βῶλος διὰ τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν τὸ ἐκ τοῦ τόπου ἐπείγεται κάτω καὶ ὁ σπινθήρ. ὁ οὖν τύραννος ἢ ὁ κλέπτῃς ἢ τις ἕτερος ὡς ἀγαθῶ τῶ κακῶ κέχρηται, καὶ δοκεῖ μὲν ἀγαθὸν ποιεῖν, οὐ βούλεται δὲ τοῦτο· τὸ γὰρ φαινόμενον ἀγαθὸν διώκει· ἀμέλει τοσοῦτον, ὅτι οὐ βούλεται τοῦτο, ὅτι εἰ χαλιναγωγηθεῖ ἐπιστρέφει ἐπὶ τὸ ὄντως ἀγαθόν. οὐκ ἄρα οὖν ἃ δοκοῦσι, ταῦτα καὶ βούλονται· καὶ οἱ ῥήτορες οὖν κακοῖς ἐπιχειροῦσιν καὶ οὐχ ἃ δοκοῦσι, ταῦτα καὶ βούλονται. πρὸς τοῦτο τοίνυν μηδὲν ἔχων εἰπεῖν ὁ Πῶλος πρῶτον μὲν
 15 σχετλιάζει καὶ λέγει, ὅτι ναὶ ταῦτα τολμᾶς λέγειν· τί οὖν οὐχ ὁ τις οἶεται, τοῦτο καὶ βούλεται. λοιπὸν δὲ ἀξιοῖ ἀποδεικνύειν τὸν Σωκράτην, καὶ ὁ πάλαι μὴ ἀξιῶν ἐρωτᾶσθαι νῦν ἐρωτᾶται ὑπὸ τοῦ Σωκράτους καὶ ἀποκρίνεται.

p. 466 a. τί οὖν φήσ; κολακεία δοκεῖ σοι εἶναι. 20

5 τὰ ἤδη τεθεωρημένα βούλεται εἰπεῖν καὶ ὅτι οὐ τροφή καὶ χρήματα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐστὶν εἰδικὸν αἴτιον τῆς πολιτικῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ' ὅτι αἱ ἀρεταὶ καὶ ὅτι οὐχ ὁ οἶεται ἕκαστος, τοῦτο καὶ βούλεται· ὥσπερ γὰρ ὁ Αἴας ἠβούλετο μὲν φονεῦσαι τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Ὀδυσσεά, μανεῖς δὲ καὶ ἐλθῶν
 25 κατὰ τῶν ποιμνίων ἐδόκει μὲν αὐτοὺς φονεύειν, κατὰ ἀλήθειαν δὲ οὐκ ἐποίησε, ἃ ἐβούλετο· καὶ ὥσπερ ὁ θέλων μὲν ἰατρευθῆναι, μὴ ἔχων δὲ νοῦν ἰατρικόν, ἀλλ' ὕδωρ παρὰ καιρὸν λαμβάνων τὰ μὲν δοκοῦντα ἑαυτῷ ποιεῖ, οὐχ ἃ βούλεται δέ· βούλεται μὲν γὰρ ὑγίειαν, οὐ προσγίνεται δὲ αὐτῷ ὑγίεια,
 30 ἀλλὰ καὶ αὐξεται ὁ πυρετός, οὕτως καὶ ὁ ῥήτωρ τὰ μὲν δοκοῦντα ἑαυτῷ πράττει, οὐχ ἃ δὲ βούλεται· τὸ γὰρ δοκεῖν ἀδυναμίας ἐστίν. καθόλου οὖν δέδεικται, ὅτι οὐχ ὁ τὰ ἑαυτῷ δο-

νευ αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέρκροπος (cf. Hellenic. fr. 38; schol. in Plat. Phaedr. 229 d; Suid. s. v.)